

# Το ηθικό και το νόμιμο σε νέες ερμηνείες

**Ε**χουν απόλυτο δικίο όσοι ισχυρίζονται ότι είναι νόμιμες οι απαιτήσεις των 500 συνταξιούχων βουλευτών που ζήτησαν από το ελληνικό κράτος αναδρομικά 80 εκατομμυρίων ευρώ. Αλλά σάμπως τα εξωφρενικά επιδόματα των ΕΛΠΕ ή τα οδοιπορικά των συνδικαλιστών της ΔΕΗ είναι παράνομα; Ή μήπως δεν είναι νόμιμα και τα 900 εκατομμύρια (μόνο τα αναδρομικά!) που επιδίκασαν στον εαυτό τους οι δικαστές; Στην Ελλάδα το ηθικό δεν είναι νόμιμο. Απλώς πολλοί προσπαθούν να μας πείσουν ότι το νόμιμο είναι και ηθικό.

Ειλικρινείς επίσης πρέπει να είναι κάποιιοι συνταξιούχοι βουλευτές, που τώρα δηλώνουν ότι απαιτήσαν 250.000 περίπου ευρώ, «όταν η χώρα δεν είχε τα σημερινά οικονομικά προβλήματα». Και είναι να απορεί κανείς πόσο κοντόφθαλμους πολιτικούς ψηφίζαμε. Το 2007, όταν κατατέθηκαν οι αγωγές διεκδίκησης, η χώρα ήδη είχε μπει σε τροχιά καταστροφής. Προφανώς, οι πρώ-

## ΑΠΟΓΡΑΦΕΣ

ΤΟΥ ΠΑΣΧΟΥ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗ

ην βουλευτές ακόμη και σήμερα δεν κατάλαβαν τι μας συνέβη· θεωρούν ότι το 2007 όλα ήταν καλά και συνεπώς «εδικαιούνται ένα τέταρτο του εκατομμυρίου» έκαστος ως μπόνους για την προσφορά τους στον τόπο. Ίσως και για τη διορατικότητά τους...

Η αλήθεια επίσης είναι ότι είχαμε ένα σύστημα διαχείρισης του κοινού μας κορβανά, που όποιος προλάβαινε και μπορούσε, έπαιρνε. Είτε απειλώντας να κατεβάσει τους διακόπτες είτε επιδικάζοντας στον εαυτό του κοντά στο ένα δισ., είτε νομοθετώντας να παίρνει και ο ίδιος μερτικό από τις αυξήσεις των άλλων. Και το χειρότερο όλων είναι ότι ελάχιστοι διαμαρτύρονταν. Δεν δημιουργήθηκε κανένα κίνημα «Δεν Πληρώνουμε ως φορολογούμενοι» ή «Δεν πληρώνω ως κοινωνία», ούτε υπήρξαν

ουρανομήκεις κραυγές διαμαρτυρίας από εκείνους που σήμερα το παίζουν φίλοι του κατατρεγμένου λαού. Δεν στηλιτεύτηκαν εκείνοι που νομοθετούσαν ή επιδίκαζαν εκατομμύρια για πάρτη τους. Με άλλα λόγια ακόμη κι αυτοί που δεν παραδέχονται ότι «μαζί τα φάγαμε» πρέπει να παραδεχθούν ότι «μαζί τους αφήσαμε να τα φάνε».

Το θέμα όμως τώρα είναι άλλο. Οι προσφυγές στη Δικαιοσύνη και οι εκδικάσεις υποθέσεων είναι θέματα δημόσιου ενδιαφέροντος. Ουδείς από την κυβέρνηση, τη Βουλή ή και τη Δικαιοσύνη δεν έχει την παραμικρή ευαισθησία να ενημερώσει τον ελληνικό λαό ποιοι είναι αυτοί που απαιτούν αυτά τα χρήματα, αν έχουν εκδικαστεί υποθέσεις και κάποιοι έχουν λαμβάνειν, αν κάποιοι έχουν παραιτηθεί των α-

παιτήσεών τους ή, τέλος πάντων, πού βρίσκεται αυτή η υπόθεση. Κυκλοφορούν μόνον ονόματα που σπλώνουν δικαίους και... αδικαίωτους. Ο πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου -ο άνθρωπος που θεσμικά είναι επιφορτισμένος με την προστασία του κύρους των βουλευτών- είπε άλλα λόγια να αγαπιόμαστε χθες στον ραδιοσταθμό Φλας. Δήλωσε ικανοποιημένος ότι «κανένας απ' όσους έχουν στα χέρια τους δικαστικές αποφάσεις δεν έσπευσε να τις εκτελέσει». Γιατί όμως δεν ανακοινώνει τα ονόματα ώστε να τους δοξάσουμε;

Ο κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, αν θέλει να τιμήσει τη δουλειά του και θέλει να προστατεύσει την τιμή του πολιτικού κόσμου, πρέπει να ζητήσει από τη Δικαιοσύνη όλα τα στοιχεία για να δημοσιοποιηθούν. Τα μισόλογα που είπε χθες δεν αρκούν. Η διαφάνεια είναι το πρώτο βήμα «για να μην τους πάρουν όλους με τις πέτρες».